

Amsterdams hart klopt Gronings

Pieter Broesder

AMSTERDAM Een keer in het jaar en voor heel even, is het Spui in hartje Amsterdam Gronings. Zeven jaar geleden begon een groepje enthousiastelingen met een Grunneger kerkdinst. Wat klein begon, groeit ieder jaar groter.

Trams denderen klingelend over het Spui. Toeristen lopen langs. Spaans, Engels, Duits, alle landstalen zijn te horen. Dan ineens, iets voor tien uur, is de voertaal even Gronings. Een vreemde gewaarwording daar bij de eeuwenoude Oude Lutherse kerk op een kruispunt van bekende straten. In groepjes, alleen, op de fiets, te voet, met de tram of de taxi. Van alle kanten komen Groningers aan om de kerkdienst bij te wonen.

Moi, roept een man tegen een elegante vrouw. Doe hier ook? Als hij zijn fiets neerzet en naar haar toe wil, zit ze al binnen. Ze heeft hem niet opgewacht. Hij zucht, grijnst, recht de schouders en zoekt zelf een plaatsje. Langzaam stroomt de kerk vol. Gezinnen met kinderwagens, ouderen, maar ook veel dertigers en veertigers. Groningers die in de hoofdstad even onder elkaar zijn.

De Groninger vlag wappert fier in de wind, op de kop dat wel: blauw, wit, rood. „Is dat zo? Dat meen je niet”, schaterert koster Haro Jansen. „Dat doen we volgend jaar wel anders. Ik klim nu niet meer in de mast. De dienst begint zo. Hoeveel mensen er in de kerk kunnen? In de Gouden Eeuw 3000, zij stonden. Nu mogen we niet meer dan 600 bezoekers

▲ Samenzang van Groningers onder elkaar. Foto's Jean-Pierre Jans

verwelkomen. Voller mag niet, dat zijn de regels.”

Zeker 450 oud-Groningers wonen de dienst bij. Alleen op de balkons is nog ruimte. „Het worden er ieder jaar meer”, vertellen mede-initiatiefnemers Jan Sleumer (‘Uithuizen’), Hanne Wilzing (‘Onstwedde’) en dominee Harry Donga (‘Stadskanaal’). Als Donga later vraagt wie er voor het eerst is, steekt ruim eenderde van de bezoekers de vinger op. „Joe binnen de ambassadeurs van de Grunneger Dainst. Loaten ie d’r veur zörgen dat mit tiende keer, over twij joar, kerke hailemoal vol zit.”

De dienst is meer dan een dienst. Marlene Bakker zingt liederen, Fotograaf Martin Wiegand Bruss is er met zijn foto’s van het Groninger

landschap. Maakt dat alles de kerkdienst extra bijzonder? „Wat is er leuker om in het centrum van je eigen stad weer even onder elkaar te zijn”, zegt oud-Stadler Meint Greven (82). „Vooral nu ik ouder word en niet meer zo vaak naar Groningen kan, worden dit soort bijeenkomsten extra speciaal. Mijn leven is na zestig jaar Amsterdam hier, mijn kinderen en kleinkinderen wonen hier, maar laat mijn gevoel soms nog even in Groningen liggen.” Ach, en wat zou een Grunneger Dainst zijn zonder Fries plaagstootje. De Friese organist Christiaan de Vries zorgt dat bij het spelen van het Grunnegs Laid, ook altijd iets van het Fries volkslied te horen is. Op naar de volgende dienst op 25 oktober 2015.